

**ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวฟิลิปปินส์
บินต่อไปฮ่องกง**

หวน พิณรุฬพันธ์

สำนักพิมพ์ พิณรุฬ/พิณรุฬพันธ์

ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวฟิลิปปินส์ บินต่อไปฮ่องกง

หวน พิณรุฬพันธ์   เขียนและถ่ายภาพ

ฉันทวรรณ พิณรุฬพันธ์   ออกแบบปก

สำนักพิมพ์ พิณรุฬ/พิณรุฬพันธ์

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8 ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทร. 0-2503-2668,08-6539-9745

Line ID : 0818061401

E-mail Address : huan@swu.ac.th,huanphinthuphan@hotmail.com

Website : https://www.facebook.com/huanphinthuphan?ref=tn_tnmn

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040539275043>

<https://www.facebook.com/huanphinthuphan>

คำปรารภ

ผมมีโอกาสไปศึกษาดูงานและท่องเที่ยวประเทศฟิลิปปินส์ และฮ่องกง ระหว่างวันที่ ๑๓-๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ เนื่องจาก อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันทกุล อาจารย์ มศว บางเขน จัดพานิสิตปริญญาโทสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ มศว บางเขน ไปศึกษาดูงานและได้ชวนคณาจารย์ มศว บางเขนร่วมเดินทางไปศึกษาดูงานและท่องเที่ยวด้วย โดยมี ราชาทัวร์ (Rajah Tour) เป็นผู้จัดการในการพาไปศึกษาดูงานและท่องเที่ยวประเทศฟิลิปปินส์ และบริษัททัวร์ Hangtat Travel Agency เป็นผู้จัดการพาท่องเที่ยวในฮ่องกง

ผมจึงนำประสบการณ์ในการไปศึกษาดูงานและท่องเที่ยวประเทศฟิลิปปินส์ และฮ่องกงครั้งนี้มาเล่าสู่กันฟังในรูปแบบของอีบุ๊กในชื่อเรื่อง “ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวฟิลิปปินส์ บินต่อไปฮ่องกง” หวังว่าจะทำให้นักอ่านอีบุ๊กมีความเพลิดเพลินกับการอ่านอีบุ๊กเรื่องนี้พอสมควร

หากนักอ่านอีบุ๊กมีข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ หรือต้องการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติมติดต่อได้ทั้งโทรศัพท์ จดหมาย อีเมล ไลน์ หรือเฟสบุ๊ก แล้วแต่สะดวก ด้วยความยินดีอย่างยิ่งครับ

หวน พันธุ์พันธ์

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8 ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทร. 0-2503-2668,08-6539-9745

Line ID : 0818061401

E-mail Address : huan@swu.ac.th, huanphinthuphan@hotmail.com

Website : https://www.facebook.com/huanphinthuphan?ref=tn_tnmn

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040539275043>

<https://www.facebook.com/huanphinthuphan>

สารบัญ

ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวฟิลิปปินส์ บินต่อไปฮ่องกง

นำเรื่อง

เริ่มเดินทาง

แนะนำประเทศฟิลิปปินส์

เมืองบาเกียว

แผนที่ประเทศฟิลิปปินส์

ค่าย Camp John Hay

ร้านสินค้าพื้นเมือง (Handicraft)

สวนพฤกษศาสตร์บาเกียว (Botanical Park)

Bell Church

สินค้าหัตถกรรม (Handwove Arts & Crafts)

ตลาดสด

อาหารฟิลิปปินส์

แหลมตากายตาย (Tagay Tai)

หุลุมภูเขาไฟ Taal

อุทยานอเมริกัน (ป่าช้ำอเมริกัน)

อ่าวนิลา (Manila Bay) และ สวนสาธารณะ (Rizal Park)

กำแพงเมืองเก่าอินทามารุส และป้อมซานติอาโก้ (Fort Santiago)

ย่านการค้าสินค้าพื้นเมืองเคียวโอะ (Kuiapo)

ศึกษาดูงานอินโนเทค

มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ (University of Phillipine)

Technology University of Phillipine

บินต่อไปฮ่องกง

แนะนำฮ่องกง และ สนามบินไค้ก

วัดหวังต้าเซียน

โรงแรมเกาลูน แพนด้า (Kaoloon Panda Hotel)

วัดเจ้าแม่กวนอิม

สวนสนุกโอเชียนปาร์ค (OCEAN PARK)

พิพิธภัณฑ์สมุทรศาสตร์ หรือ พิพิธภัณฑ์ทางทะเลฮ่องกง (Hong Kong Maritime Museum)

ร้านขายยาจีน

เดินทางกลับ

ศึกษาดูงานและท่องเที่ยวฟิลิปปินส์ บินต่อไปฮ่องกง

ผมมีโอกาสไปศึกษาดูงานและท่องเที่ยวประเทศฟิลิปปินส์ และฮ่องกง ระหว่างวันที่ ๑๗-๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๕ เนื่องจาก อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันทรกุล อาจารย์ มศว บางเขน จัดพานิสิตปริญญาโทสาขาวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ มศว บางเขน ไปศึกษาดูงานและได้ชวนคณาจารย์ มศว บางเขนร่วมเดินทางไปศึกษาดูงานและท่องเที่ยวด้วย โดยมี ราชาทัวร์ (Rajah Tour) เป็นผู้จัดการในการพาไปศึกษาดูงานและท่องเที่ยวประเทศฟิลิปปินส์ และบริษัททัวร์ Hangtat Travel Agency เป็นผู้จัดการพาท่องเที่ยวในฮ่องกง

คณาจารย์และนิสิต มศว บางเขน

เริ่มเดินทาง

วันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๖๕

เวลา ๑๐.๐๐ น.คณะเดินทางประกอบด้วยอาจารย์ ๘ คน นิสิต ๑๘ คน เด็ก ๒ คน รวม ๒๘ คน พร้อมกันที่สนามบินดอนเมือง

เวลา ๑๓.๕๐ น.เครื่องบินออกจากสนามบินดอนเมือง

ภายในเครื่องบินจากดอนเมืองสู่ฟิลิปปินส์

เวลา ๑๘.๐๐ น. ถึงสนามบินฟิลิปปินส์

มาทำความรู้จัก “ประเทศฟิลิปปินส์” กันก่อนนะครับ

ฟิลิปปินส์ (ภาษาอังกฤษ : Philippines; ภาษาฟิลิปปิน : *Pilipinas*) หรือในชื่อที่เป็นทางการคือ **สาธารณรัฐฟิลิปปินส์** (อังกฤษ: Republic of the Philippines;) เป็นประเทศเอกราชที่เป็นหมู่เกาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ตั้งอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกตะวันตก ประกอบด้วยเกาะ ๗,๖๔๑ เกาะ ซึ่งจัดอยู่ในเขตภูมิศาสตร์ใหญ่ ๓ เขตจากเหนือจรดใต้ ได้แก่ **ลูซอน วิชาัยส และ มินดาเนา** เมืองหลวงของประเทศคือมะนิลา ส่วนเมืองที่มีประชากรมากที่สุดคือนครเซซอน ทั้งสองเป็นส่วนหนึ่งของเมโทรมะนิลา ฟิลิปปินส์มีอาณาเขตติดต่อกับทะเลจีนใต้ทางทิศตะวันตก ทะเลฟิลิปปินทางทิศตะวันออก และทะเลเซเลบีสทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ โดยมีพรมแดนทางทะเลร่วมกับไต้หวันทางทิศเหนือ ปาเลาทางทิศตะวันออก มาเลเซียและอินโดนีเซียทางทิศใต้ และเวียตนามทางทิศตะวันตก

ฟิลิปปินส์ตั้งอยู่ในแถบวงแหวนแห่งไฟและใกล้กับเส้นศูนย์สูตร ทำให้มีแนวโน้มสูงที่จะประสบภัยจากแผ่นดินไหวและไต้ฝุ่น แต่ก็ทำให้มีทั้งทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์และความหลากหลายทางชีวภาพอย่างยิ่งเช่นกัน ฟิลิปปินส์มีเนื้อที่ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร (๑๑๕,๘๓๑ ตารางไมล์) และมีประชากรประมาณ ๑๐๐ ล้านคน นับเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดเป็นอันดับที่ ๘ ในเอเชีย และเป็นประเทศที่มีประชากรมากที่สุดเป็นอันดับที่ ๑๒ ของโลก นอกจากนี้ ณ ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ยังมีชาวฟิลิปปินส์อีกประมาณ ๑๐ ล้านคนอาศัยอยู่ในต่างประเทศ รวมแล้วถือเป็นกลุ่มคนพลัดถิ่นที่ใหญ่ที่สุดกลุ่มหนึ่งของโลก ความหลากหลายทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรมปรากฏให้เห็นตลอดทั้งหมู่เกาะ ในยุคก่อนประวัติศาสตร์ มนุษย์กลุ่มแรกที่เข้ามาตั้ง

รกรากในหมู่เกาะแห่งนี้คือกลุ่มชนนิกริโต ตามมาด้วยกลุ่มชนออสโตรนีเซียนที่อพยพเข้ามาอย่างต่อเนื่อง มีการติดต่อแลกเปลี่ยนกับชาวจีน มลายู อินเดีย และอาหรับ จากนั้นก็เกิดนครรัฐทางทะเลขึ้นมาหลายแห่งภายใต้การปกครองของคาตุ ลากัน ราชา หรือสุลต่าน

เฟอร์ดินานด์ มาเจลลัน ได้มาขึ้นฝั่งที่เกาะโฮโมนโฮน (ใกล้กับเกาะซามาร์) ในปี พ.ศ. ๒๐๖๓ (ค.ศ. ๑๕๒๑) นับเป็นจุดเริ่มต้นของยุคแห่งอิทธิพลและอำนาจของสเปน ในปี พ.ศ. ๒๐๘๕ (ค.ศ. ๑๕๔๒) นักสำรวจชาวสเปนชื่อ รุย โลเปซ เด บิยาโลโบส ได้ตั้งชื่อเกาะซามาร์และเลเดรวมกันว่า "หมู่เกาะฟิลิเป" หรือ "อิสลัสฟิลิปปินัส" (*Islas Filipinas*) เพื่อเป็นเกียรติแก่เจ้าชายฟิลิเปแห่งอัสตูเรียส (ต่อมา อิสลัสฟิลิปปินัสได้กลายเป็นชื่อเรียกกลุ่มเกาะทั้งหมด) ในปี พ.ศ. ๒๑๐๘ (ค.ศ. ๑๕๖๕) มิเกล โลเปซ เด เลกซ์ปี ได้จัดตั้งนิคมสเปนแห่งแรกบนเกาะเซบู ฟิลิปปินส์กลายเป็นส่วนหนึ่งของจักรวรรดิสเปนเป็นเวลานานกว่า ๓๐๐ ปี ส่งผลให้ศาสนาคริสต์นิกายโรมันคาทอลิกกลายเป็นศาสนาหลักของผู้คนในหมู่เกาะ ในช่วงเวลานี้ มะนิลาในฐานะเป็นศูนย์กลางการบริหารของจักรวรรดิสเปนในเอเชีย และยังเป็นศูนย์กลางทางทิศตะวันตกของการค้าข้ามมหาสมุทรแปซิฟิก โดยเชื่อมโยงเอเชียเข้ากับเมืองอากาปุลโกในอเมริกาผ่านทางเรือโบมะนิลา

ในช่วงกลางพุทธศตวรรษที่ ๒๕ (ปีท้าย ๆ ของคริสตศตวรรษที่ ๑๕) ความพยายามต่อต้านการปกครองของสเปนได้ปะทุขึ้นเป็นการปฏิวัติฟิลิปปินส์ สาธารณรัฐฟิลิปปินส์ที่ 1 ได้รับการสถาปนาขึ้นแต่ก็ดำรงอยู่ได้ไม่นาน เพราะสเปนได้ยกฟิลิปปินส์ให้แก่สหรัฐอเมริกาหลังจากแพ้สงครามสเปน-สหรัฐอเมริกา ความไม่ลงรอยกันระหว่างรัฐบาลปฏิวัติกับสหรัฐอเมริกาก่อให้เกิดสงครามฟิลิปปินส์-สหรัฐอเมริกาอันนองเลือด โดยกองทัพสหรัฐเป็นฝ่ายมีชัย นอกเหนือจากช่วงที่ถูกญี่ปุ่นยึดครองแล้ว สหรัฐอเมริกาสามารถรักษาอำนาจอธิปไตยเหนือหมู่เกาะนี้ไว้ได้จนกระทั่งหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อฟิลิปปินส์ได้รับการรับรองว่าเป็นประเทศเอกราช ตั้งแต่นั้นมา ฟิลิปปินส์ก็ประสบความวุ่นวายทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยอยู่บ่อยครั้ง ซึ่งรวมถึงการล้มล้างผู้เผด็จการโดยการปฏิวัติที่ปราศจากความรุนแรง

ฟิลิปปินส์เป็นสมาชิกจัดตั้งองค์การสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การประชุมความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก และการประชุมสุดยอดเอเชียตะวันออก นอกจากนี้ยังเป็นที่ตั้งของสำนักงานใหญ่ธนาคารเพื่อการพัฒนาเอเชีย

ปัจจุบันประเทศฟิลิปปินส์ได้รับการพิจารณาว่าเป็นตลาดเกิดใหม่ (emerging market) และถือว่าเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ ซึ่งมีระบบเศรษฐกิจที่กำลังเปลี่ยนผ่านจากระบบที่พึ่งพิงภาคเกษตรกรรมเป็นระบบที่พึ่งพิงภาคบริการและภาคการผลิตมากขึ้น

ส่วน **ลูซอน** (Luzon) เป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดของฟิลิปปินส์และมีความสำคัญทางเศรษฐกิจและการเมืองมากที่สุดของประเทศฟิลิปปินส์ และเป็นหนึ่งในกลุ่มเกาะทั้งสามกลุ่มของประเทศ (อีกสองกลุ่มได้แก่ วิซายันและมินดาเนา) โดยกลุ่มเกาะลูซอน ได้แก่ ตัวเกาะลูซอนเอง รวมทั้งหมู่เกาะบาตันและหมู่เกาะบาบูยันทางทิศเหนือ และเกาะต่าง ๆ ทางทิศใต้ ได้แก่ เกาะกาดันตันคัวเนส เกาะมารินดูเก เกาะมัสบาเต เกาะรอมบลอน และเกาะมินโดโร

เกาะลูซอนปรากฏในประวัติศาสตร์จีนในชื่อว่า "จักรวรรดิซ็องน้อย" (Lesser Song Empire) หรือ Lusong Kok จากนั้นนักสำรวจชาวโปรตุเกสได้บันทึกเกาะนี้ไว้ในแผนที่ของพวกเขาในชื่อ "ลูโซเนีย" (Luçonia) หรือ "ลูซอน" (Luçon) ชาวสเปนเข้ามาถึงเกาะนี้และอ้างกรรมสิทธิ์เพื่อครอบครองในปลายคริสต์ศตวรรษที่ ๑๖ ภายใต้การปกครองของสเปน ลูซอนยังมีชื่อเรียกว่า **นวยบากัสตีญา** (*Nueva Castilla*) หรือ **นิวคาสตีล** (*New Castile*) อีกด้วย ต่อมาในช่วงการปฏิวัติฟิลิปปินส์ เอมีลิโอ อากีนิลโดได้ประกาศเอกราชจากสเปนและจัดตั้งสาธารณรัฐฟิลิปปินส์ที่ ๑ ที่เกาะแห่งนี้ แต่หลังจากนั้นทั้งหมู่เกาะก็ตกไปอยู่ในการปกครองของสหรัฐอเมริกา จนกระทั่งเกาะลูซอนและเกาะอื่น ๆ ได้เอกราชอย่างสมบูรณ์อีกครั้งในปี ค.ศ. ๑๙๔๖

มะนิลา (อังกฤษ: Manila; ฟิลิปปิโน: *Maynila*) เป็นเมืองหลวงของประเทศฟิลิปปินส์ ตั้งอยู่บนชายฝั่งตะวันออกของอ่าวมะนิลา (Manila Bay) และอยู่บนเกาะลูซอนซึ่งเป็นเกาะที่ใหญ่ที่สุดและตั้งอยู่ทางเหนือสุดของฟิลิปปินส์ บางส่วนของเมืองมีความยากจน อย่างไรก็ตาม มะนิลาเป็นเมืองที่มีชนชาติรวมกันอยู่มากมาย และเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจ วัฒนธรรม การศึกษา และอุตสาหกรรมของประเทศ มะนิลาคือศูนย์กลางของเขตมหานครที่มีประชากรมากกว่า ๑๐ ล้านคน เขต **เมโทรมะนิลา** (Metro Manila) เป็นมหานครที่ใหญ่กว่า ประกอบด้วยเมืองและเทศบาล ๑๗ แห่ง เฉพาะเมืองมะนิลาเองเป็นเมืองที่มีประชากรมากที่สุดเป็นอันดับ ๒ มีประชากรประมาณ ๑.๕ ล้านคน เมืองเดียวที่มีประชากรมากกว่าคือเมืองเกซอนซิตี (Quezon City) ชานเมืองและอดีตเมืองหลวง มะนิลาตั้งอยู่ที่ 14°35' เหนือ 121°0' ตะวันออก Archived 2012-08-23 ที่ เวย์แบ็กแมชชีน

สนามบินฟิลิปปินส์ ที่พวกเราเดินทางมาถึงตั้งอยู่ใน**กรุงมะนิลาบนเกาะลูซอน**

เวลา ๑๕.๐๐ น.รถยนต์ปรับอากาศของราชาทัวร์มารับพวกเราที่สนามบินฟิลิปปินส์ แล้วพานั่งรถยนต์ปรับอากาศไปยัง **อินโนเทค (Innotech)**

เวลา ๒๐.๐๐ น.ถึงอินโนเทค (Innotech) รับประทานอาหารค่ำกันแบบง่าย ๆ ที่ห้องอาหารของอินโนเทค มี ข้าวไก่ทอด และก๋วยเตี๋ยวราดหน้า

เวลา ๒๑.๓๐ น.เข้าพักในห้องพักของอินโนเทค ซึ่งเป็นห้องพักที่จัดไว้ให้ผู้เข้าพักอบรมได้พักในช่วงที่มีการอบรม เนื่องจากช่วงนี้ว่างการอบรม พวกเราจึงได้เข้าพักโดยไม่ต้องไปพักโรงแรม ซึ่งจะเสียค่าใช้จ่ายมากกว่า

วันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๓๕

เวลา ๖.๔๕ น.ราชาทัวร์ให้พวกเรานั่งรถยนต์ปรับอากาศจากอินโนเทคพาไปเที่ยวชม **เมืองบาเกียว (Baguio)** ซึ่งอยู่ทางทิศเหนือของกรุงมะนิลา

เวลา ๗.๕๐ น.แวะ **ร้าน Jenra** ซึ่งเป็นร้านอาหารเก่าแก่ของกองทัพอเมริกา คนไทยราว ๒๐๐๐ คนที่อาศัยอยู่ในระแวกนี้ได้มาซื้ออาหารที่ร้านนี้เป็นประจำ อาจารย์อุปวิทย์ สุวคันทรกุล ได้ซื้ออาหารเข้าในร้านนี้มารับประทานกันในรถยนต์ มี โคนัท ซอคโกแลต กาแฟ นม และน้ำส้ม เป็นต้น เพราะจะรวดเร็วกว่าที่จะนั่งรับประทานกันในร้าน เนื่องจากต้องเดินทางไกลไปเมืองบาเกียวใช้เวลา ๔ ชั่วโมง สองข้างทางผ่านย่านสลัมที่มีคนยากจนอาศัยอยู่มาก บางช่วงเป็นนาข้าว ไร่อ้อย บาง

ช่วงพบบริเวณที่ขี้เถ้าจากภูเขาไฟพุ่งออกมา บางช่วงพบแม่น้ำที่ถูกขี้เถ้าภูเขาไฟกลบจนตื้นเขิน และบางช่วงมองเห็นรูปปั้นมากอสแต่ไกลอยู่อยู่บนเชิงภูเขา เป็นต้น

แม่น้ำที่ถูกขี้เถ้าภูเขาไฟกลบจนตื้นเขิน

จนกระทั่งเวลา ๑๒.๕๕ น.เข้าเขตชานเมืองบาเกียว (Baguio) อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันทรกุล พาพวกเราแวะรับประทานอาหารกลางวันกันที่ **ร้าน Rose Bowl**

มาทำความรู้จัก เมืองบาเกียว กันก่อนนะครับ

เมืองบาเกียว

เมืองบาเกียว (Baguio) เป็นเมืองหนึ่งในจังหวัดเบงเกต อยู่ทางตอนเหนือของกรุงมะนิลา เมืองหลวงของประเทศฟิลิปปินส์ เมืองนี้ตั้งอยู่บนเกาะลูซอน เกาะที่ใหญ่ที่สุดของฟิลิปปินส์ อยู่ห่างจากมะนิลาประมาณ ๒๕๐ กิโลเมตร สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลางประมาณ ๑,๕๐๐-๑,๕๐๐ เมตร

เมืองบาเกียว เป็นเมืองแห่งประวัติศาสตร์ของฟิลิปปินส์ และเป็นเมืองที่ขึ้นชื่อเรื่องความปลอดภัยอีกด้วย เพราะมีสถานที่ราชการสำคัญหลายแห่ง เช่น โรงเรียนฝึกทหารของฟิลิปปินส์ (P.M.A.: Philippines Military Academy) ที่ว่าการเมืองบาเกียว โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา วิทยาลัย มหาวิทยาลัย และบ้านพักของประธานาธิบดี (Mansion House) นอกจากนั้นยังมีโบสถ์พุทธศาสนา สวนสาธารณะ สินค้าหัตถกรรมพื้นเมือง และตลาดสด เป็นต้น

ลักษณะภูมิประเทศของเมืองบาเกียว เป็นเนินเขาสูงต่ำไปตามลักษณะภูเขา อาคารบ้านเรือนตั้งอยู่บนเนินเขาลดหลั่นกันไป สลับกับต้นสนสูงใหญ่ ซึ่งจะพบเห็นได้มากมายที่ความสูงมากหลายต้นมีอายุมากกว่า ๑๐๐ ปี และด้วยความสูงมาก ทำให้เมืองบาเกียวมีอากาศเย็นตลอดปี อุณหภูมิเฉลี่ยอยู่ที่ ๒๐-๒๖ องศาเซลเซียส มี ๒ ฤดู คือ ฤดูฝน (ช่วงเดือนมิถุนายนถึงกันยายน) และ ฤดูแล้ง (ช่วงเดือนตุลาคมถึงพฤษภาคม) ช่วงหนาวนี้อาจจะมีอุณหภูมิต่ำมากได้กว่า ๑๐ องศาเซลเซียส ถ้าจะเปรียบกับประเทศไทยของเราอากาศคล้าย ๆ จังหวัดน่าน แถบอำเภอเฉลิมพระเกียรติ แต่ความเจริญคล้าย ๆ จังหวัดเชียงใหม่

มองเห็นอาคารบ้านเรือนบนเชิงเขาเมืองบาเกียวด้านหลัง

นอกจากนั้นเมืองบาเกียวยังมีมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงตั้งอยู่ถึง ๖ แห่งด้วยกัน ซึ่งมหาวิทยาลัยเหล่านี้ได้ผลิตทรัพยากรบุคคลออกมามากมายหลายสาขาวิชา หนึ่งในนั้นก็คือ ครูสอนภาษาอังกฤษที่มีความรู้ความเข้าใจในการสอนภาษาอังกฤษอย่างดี อันเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีค่ากับโรงเรียนสอนภาษาอังกฤษสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งมีอยู่หลายแห่งในเมืองบาเกียว รวมทั้งประเทศฟิลิปปินส์ยังมีประชากรที่สามารถพูดภาษาอังกฤษได้ถึงร้อยละ ๕๐ ดังนั้นผู้ที่มาเรียนที่เมืองบาเกียว

แล้วจะได้ใช้ภาษาอังกฤษนอกโรงเรียนอย่างเต็มที่ เพราะประชากรที่ได้เรียนหนังสือสามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับชาวต่างชาติได้เป็นอย่างดี อีกทั้งเมืองบาเกียวเป็นเมืองที่สงบ ไม่มีสถานบันเทิงและไม่มีคาสิโนเหมือนเมืองอื่น ๆ จึงทำให้เมืองบาเกียวเหมาะมากแก่การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และธรรมชาติ อีกทั้งเหมาะมากแก่การเรียนหนังสืออีกด้วย

และนักท่องเที่ยวสามารถยังเดินทางไปเที่ยวเมืองใกล้ๆ ได้ด้วย เพราะเป็นเมืองที่มีชายหาดที่ใกล้ที่สุดห่างจากใจกลางเมืองบาเกียวเพียง ๒ ชั่วโมงเท่านั้น ท้องทะเลสามารถเล่นเซิร์ฟได้ด้วย และสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวสถานที่ชื่อดังได้อีก เช่น นาขั้นบันไดผืนใหญ่ที่สุดใน เมืองบานาเว ที่เป็นมรดกโลกล้ำค่า ถ้าสวยที่ขึ้นชื่อของ เมือง Sagada และสามารถเล่นน้ำทะเลใสดูคริสตัลได้ที่ **Hundred Islands** หรือ เมืองร้อยเกาะ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์

หลังจากรับประทานอาหารกลางวันกันแล้ว รถยนต์แล่นผ่าน Sunshine Park ซึ่งเป็นสถานที่ที่ทำพิธีทางศาสนา ผ่านศูนย์สัมมนาคอนเสิร์ต และได้แวะถ่ายรูปกันที่ป้ายมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ ซึ่งเป็นวิทยาเขต (Campus) ของมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ในกรุงมะนิลา

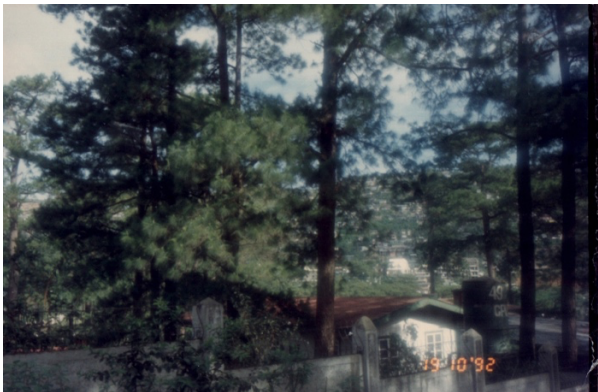
ค่าย Camp John Hay

จากนั้นเข้ามัคคุเทศก์พาพวกเราเข้าชม แคมป์จอห์นเฮย์ **Camp John Hay** ซึ่งเคยเป็นที่พักของทหารอเมริกัน ตลอดทั้งศตวรรษที่ ๒๐ มีอายุเก่าแก่กว่าเมืองบาเกียว ทำให้เมืองบาเกียวได้กลายเป็นประเทศอเมริกาขนาดย่อม ๆ (Little America)เสน่ห์ของแคมป์จอห์นเฮย์คือ การที่ยังคงสภาพของถนนที่เต็มไปด้วยต้นสนเป็นทิวแถว ทัศนียภาพที่สวยงาม มีกระท่อม บ้านพักแบบโบราณ

และมีพื้นที่เปิดกว้าง และมีบ้านพักของประธานาธิบดีชื่อ **THE MANSION** (เป็นบ้านพักของประธานาธิบดีที่จะมามอบกระบี่ให้นักเรียนนายร้อยเป็นประจำด้วย) มีสนามกอล์ฟที่สวยงามมาก มีที่ขี่ม้าเห็นคนกำลังขี่ม้า และมีรูปปั้นเหมือน John Hay ด้วย

แคมป์จอห์นเฮย์ (Camp John Hay)

ร้านสินค้าพื้นเมือง (Handicraft)

ออกจาก แคมป์จอห์นเฮย์ (Camp John Hay) แล้ว มัคคุเทศก์พาแวะชมร้านสินค้าพื้นเมือง ซึ่งมีสินค้าพื้นเมืองทั้งของเก่าและทำขึ้นใหม่ เช่น ผ้าทอมือพื้นเมือง เครื่องไม้แกะสลักพื้นเมือง เครื่องจักสานพื้นเมือง ตุ๊กตาทำด้วยหญ้าแฝก เป็นต้น นับว่าสินค้าพื้นเมืองแห่งนี้เป็นตัวอย่างอย่างดี ที่อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันชกุล ได้ย้าำให้นิสิตสาขาอุตสาหกรรมศิลป์ ได้มาศึกษาอย่างละเอียดเพื่อนำไปพัฒนาการสอนวิชาอุตสาหกรรมศิลป์ในประเทศไทยของเรา จึงได้ทำกำหนดการจัดให้ได้มาชมกันในครั้งนี้ด้วย

ตุ๊กตาทำด้วยหญ้าแฝก

เครื่องไม้แกะสลักพื้นเมือง

เครื่องจักสานพื้นเมือง

เวลา ๑๖.๑๕ น. มัคคุเทศก์ได้พาพวกเราออกจากร้านสินค้าพื้นเมืองเข้าเชคอินโรงแรมที่พัก แจกกุญแจห้อง แล้วให้เราแนะนำกระเป๋าเสื้อผ้าเข้าเก็บไว้ในห้องพัก เป็นห้องพักที่มองเห็นทิวทัศน์เมืองบาเกียบนเชิงเขาที่งดงามมาก

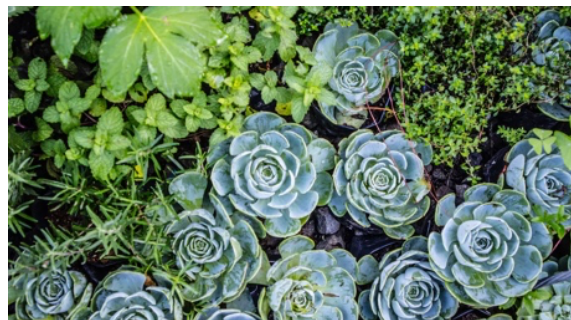
สวนพฤกษศาสตร์บาเกีย (Botanical Park)

เนื่องจากยังไม่ถึงเวลารับประทานอาหารเย็น มัคคุเทศก์ได้พาพวกเราเดินเท้าออกจากโรงแรมไปชม สวนพฤกษศาสตร์บาเกีย (Botanical Park) ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับโรงแรมไม้ไกลมากนัก เป็นสวนพฤกษศาสตร์ที่กว้างขวางใหญ่โตมาก อยู่บนเนินเขา มีป่าสนมากมายร่มรื่น เข้าว่าเป็นป่าสนเก่าแก่ที่เขาอนุรักษ์ไว้ และมีสวนดอกไม้หลากหลายพันธุ์ที่จัดตกแต่งขึ้นใหม่ขึ้นใหม่งดงามมาก จึงเหมาะอย่างยิ่งที่นักท่องเที่ยวจะไปเที่ยวชม

สวนพฤกษศาสตร์บาเกียว (Botanical Park)

วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๓๕

เวลา ๗.๐๐ น.รับประทานอาหารเช้า ณ ห้องอาหารของโรงแรม เป็นอาหารฝรั่ง

เวลา ๘.๐๔ น.ออกจากโรงแรม นั่งรถชมเมืองบาเกียว ผ่านที่ทำงานของรัฐบาลและเอกชน อาทิ คลุหาสน์สำหรับประธานาธิบดีฟิลิปปินส์ที่ใช้เป็นที่พักผ่อนในฤดูร้อน ที่ว่าการเมืองบาเกียว สถานการศึกษา ทั้งโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย โบสถ์พุทธศาสนา บริษัทห้างร้านต่าง ๆ โรงแรม และตลาดสด ตอนเช้ารถติดมากทั้งรถยนต์ส่วนตัว รถเมล์ รวมทั้งรถสามล้อที่มีลักษณะแปลกตา ซึ่งมีจำนวนมากทีเดียว

รถเมล์และรถต่างๆ ในเมืองบาเกียว

Bell Church

มักคุเทศก์ได้พาพวกเราแวะชม **Bell Church** ซึ่งเป็นโบสถ์พุทธศาสนาหลายลัทธิคือลัทธิเต๋าและลัทธิอื่น ๆ บริเวณนี้สามารถมองเห็นทิวทัศน์อาคารบ้านเรือนที่ตั้งอยู่บนเชิงเขากว้างขวางมากทีเดียว ทราบว่าอาคารบ้านเรือนเหล่านี้ส่วนหนึ่งเป็นของทหารอเมริกันที่สร้างขึ้นเป็นที่พักผ่อนเมื่อครั้งประเทศฟิลิปปินส์เป็นเมืองขึ้นของอเมริกา และอีกส่วนหนึ่งชาวฟิลิปปินส์ที่ร่ำรวยก็มาสร้างไว้เป็นบ้านพักตากอากาศหรือพักผ่อน เพราะบริเวณเมืองบาเกียวมีอากาศเย็นสบายตลอดปี เหมาะเป็นสถานที่ที่พักผ่อนหย่อนใจอย่างยิ่ง

Bell Church

สินค้าหัตถกรรม (Handwove Arts & Crafts)

จากนั้นแวะชม สินค้าหัตถกรรม (Handwove Arts & Crafts) ซึ่งมีสินค้าส่วนใหญ่ เป็นผ้าทอคล้ายผ้าทอเชิงใหม่ของไทยเรา ได้ชมการทอผ้าของชาวพื้นเมืองด้วย

เมื่อชมสินค้าหัตถกรรมกันแล้ว พวกเรานั่งรถยนต์เล่นผ่านโรงเรียน วิทยาลัย มหาวิทยาลัย ต่าง ๆ อาทิ วิทยาลัยวิชาการศึกษา (College of Education) โรงเรียนมัธยมศึกษา วิทยาลัยเกษตรกรรมภูเขา (Mountain State Agriculture College) และ มหาวิทยาลัยบาเกียว (University of Baguio) เป็นต้น

มหาวิทยาลัยบาเกียวที่มองเห็นแต่ไกล

ตลาดสด

จากนั้นมัคคุเทศก์ได้พาพวกเราแวะชม ตลาดสด ซึ่งเป็นตลาดสดที่น่าสนใจ เพราะมีผักผลไม้ที่เหมือนเมืองไทยเรา และเป็นผักผลไม้ท้องถิ่นของฟิลิปปินส์ที่วางขายหลากหลาย เช่น มะขาม ถั่วฝักยาว ถั่วพู ผักคล้ายผักบุ้งของไทยเรา มะพร้าว มะนาว ลางสาต (ลิงโซเน่) ส้มต่าง ๆ กล้วยหลากหลายชนิด หอม กระเทียม ถั่วต่าง ๆ ทั้งถั่วดิบและถั่วต้ม หอม กระเทียม ส่วนเนื้อสัตว์ มี หอยขม หอยลาย ปลาตัวเล็ก ๆ ไช่กกระทา เนื้อหมู เนื้อสุนัข (กิมมี) และยังมี กะปิ น้ำปลา น้ำผึ้ง ขนมหาลายขนมกรวยของไทย ขนมหาลายข้ามต้มผัดของไทย เป็นต้น

เวลา ๑๒.๐๐ น.เมื่อชมตลาดสดกันแล้ว มัคคุเทศก์ได้พาพวกเราไปรับประทานอาหารจีน ณ ภัตตาคารอาหารจีนในเมืองบาเกียว รสชาติอาหารจัดและเลี่ยนมาก นิสิตหญิงบ่นกันหลายคน ทางภัตตาคารจึงนำพริกขี้หนูมาให้ทำให้หายเลี่ยนไปได้ระดับหนึ่ง ส่วนของหวนเป็นไอศกรีมสีม่วง ทราบว่าเป็นสีม่วงของเผือกนั่นเอง

เวลา ๑๓.๔๐ น. หลังจากรับประทานอาหารกันเสร็จเรียบร้อยแล้ว มัคคุเทศก์ให้พวกเราขึ้นรถปรับอากาศคันเดิมเดินทางออกจากเมืองบาเกียว ตามเส้นทางเดิม คราวนี้ส่วนใหญ่เป็นถนนลงจากภูเขา รถยนต์จึงแล่นได้เร็วหน่อย ใช้เวลาเดินทางราว ๓ ชั่วโมงก็ถึงซานเมืองกรุงมินลา (เที่ยวเดินทางไปเมืองบาเกียวใช้เวลาราว ๔ ชั่วโมง)

อาหารฟิลิปปินส์

เวลา ๑๗.๐๐ น. มัคคุเทศก์พาพวกเราแวะรับประทานอาหารเย็น ณ ภัตตาคารซานเมือง ก่อนที่จะเข้ากรุงมินลา เป็นอาหารฟิลิปปินส์ที่หลากหลายน่ารับประทาน มีชื่อเป็นภาษาท้องถิ่นด้วย เช่น ขาหมูต้มกะทิ (กาเร กาเร Kare Kare) กินกับกะปิคั่ว ต้มส้มกุ้ง (ซินิกัง) มะเขือเผาทอดไข่ห่อ (ตะลุง Talong) ปลาทอด (บางงุด Bangus) ข้าวผัด และน้ำส้ม (อัทซาลา Atsala) เป็นต้น

เวลา ๒๑.๕๕ น. รับประทานอาหารเสร็จแล้ว เดินทางกลับถึงอินโนเทค ได้พักผ่อนหลับนอน ณ หอพักของอินโนเทคอีก ๑ คืน

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๐

เวลา ๗.๑๕ น. ออกเดินทางจากอินโนเทคโดยรถยนต์ปรับอากาศของราชาทัวร์เพื่อไปชมหลุมภูเขาไฟ Taal เนื่องจากประเทศฟิลิปปินส์มีภูเขาไฟที่ระเบิดบ่อยครั้ง โดยเฉพาะภูเขาไฟ Taal เพิ่งระเบิดล่าสุดเมื่อปี ค.ศ. ๑๙๗๗ ขณะนี้ยังมีควันพุ่งออกมาจากปล่องภูเขาไฟ และเชิงภูเขาไฟอาจารย์อุปวิทย์ สุวคันธกุลจึงอยากให้เราเข้าไปเห็นกับตาเนื้อ จึงให้มัคคุเทศก์พาไปชม

แหลมตากายตาย (Tagay Tai)

เวลา ๙.๒๐ น. มัคคุเทศก์พามาแวะชม แหลมตากายตาย (Tagay Tai) กันก่อน เนื่องจากแหลมตากายตาย เป็นแหลมที่ยื่นออกไปในทะเลสาบ และเป็นเนินสูงที่แปลกตาและน่าสนใจ เมื่อพวกเราลงจากรถยนต์ที่แหลมตากายตายแล้ว สามารถมองลงข้างล่างได้เห็นทะเลสาบน้ำจืดที่งดงามมากทีเดียว

เวลา ๙.๔๕ น. ออกเดินทางจากแหลมตากายตายแล้วเดินทางต่อไปยังริมฝั่งทะเลสาบน้ำจืด

เวลา ๑๐.๕๐ น. ถึงท่าเรือรีสอร์ท Ykk Lake Side Resort ซึ่งตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลสาบน้ำจืด

รับประทานอาหารกลางวันกัน ณ ท่าเรือนี้ เป็นอาหารกล่องโฟมที่อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันชกุลซื้อมาเมื่อเช้านี้

หลุมภูเขาไฟ Taal

รับประทานอาหารเสร็จแล้ว มัคคุเทศก์ก็ให้เรา นั่งเรือกลไฟขนาดเล็กกรวม ๓ ลำ แต่ละลำนั่งได้ ๑๒ คน เพื่อเดินทางไปชมหลุมภูเขาไฟ Taal ใช้เวลานั่งเรือราว ๓๐ นาที จึงถึงริมฝั่งทะเลสาบ แล้วขึ้นจากเรือเดินเท้าขึ้นภูเขาเตี้ย ๆ ไปตามทางเดินที่นักท่องเที่ยวเดินไปชมปล่องภูเขาไฟกันเป็นประจำ สองข้างทางเดินเป็นทรายสีเถ้าที่พ่นออกมาจากภูเขาไฟ ทราบว่านำไปใช้ก่อสร้างไม่ได้ บางช่วงมีซากหินใหญ่น้อยสีดำที่พ่นออกมาจากภูเขาไฟ เดินเท้าไปสักพักหนึ่งจึงเป็นทางชันขึ้นไปยังปากปล่องภูเขาไฟ ต้องเดินเท้าไปตามทางชันนี้โดยเดินไปครู่หนึ่งก็ต้องพักเหนื่อย แล้วจึงเดินต่อจนกระทั่งถึงปากปล่องภูเขาไฟ ใช้เวลาราว ๔๐ นาที บางคนพักบ่อยหน่อยก็ใช้เวลาเดินนานหน่อยราว ๑ ชั่วโมง

เมื่อพวกเราเดินเท้าไปถึงบริเวณที่เป็นปล่องภูเขาไฟ Taal (ซึ่งระเบิดเมื่อปี ค.ศ.๑๕๗๗) แล้วจะมองเห็นควันพุ่งขึ้นมาจากเชิงภูเขาไฟและในปล่องภูเขาไฟอย่างชัดเจน แสดงว่าปล่องภูเขาไฟยังร้อนอยู่ ไม่ทราบว่าจะเย็นลงหรือไม่ และเมื่อไร

เรือกลไฟขนาดเล็ก

ทะเลสาบมองเห็นภูเขาแต่ไกล

เดินเท้าไปชมหลุมภูเขาไฟ Taal

เดินเท้าไปชมหลุมภูเขาไฟ Taal

ริมหลุมภูเขาไฟ Taal

ลาวาที่ฟ่นออกมาจากภูเขาไฟ Taal

ซากหินก้อนใหญ่ที่ฟ่นออกมาจากภูเขาไฟ Taal

หลังจากได้ชมปล่องภูเขาไฟกันโดยตลอดภัยแล้ว พวกเราก็เดินเท้ากลับในทางเดิม คราวนี้เดินได้เร็วหน่อย เพราะเป็นการเดินลงจากปล่องภูเขาไฟ แต่ก็ต้องระมัดระวังไม่ให้รันท้มไหลลงมา เมื่อเดินเข้ามาถึงฝั่งทะเลสาบน้ำจืดที่จืดแล้ว พวกเราก็นั่งเรือลำเดิมกลับมายังท่าเรือ มาถึงท่าเรือราว ๑๔.๐๐ น.เศษ

เวลา ๑๔.๓๗ น.ขึ้นรถยนต์ปรับอากาศจากท่าเรือกลับตามทางเดิม ถึงวงเวียนซานเมืองกรุงมนิลาเมื่อเวลา ๑๘.๒๕ น.พบรถติดมากใช้เวลาในช่วงที่รถติดราว ๓๐ นาที กลับถึงที่พักหอพักอินโนเทคค่ำมืดแล้วราว ๑๙.๒๐ น. อาจารย์ ดร.อุพิทย์ สุวคันธกุลซื้อข้าวกล่องมาแจกให้รับประทานกันในหอพัก ก็สะดวกดี

วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๐

เวลา ๗.๓๕ น.มัคคุเทศก์พาพวกเราออกจากหอพักอินโนเทคเพื่อไปชม สุสานอเมริกัน (ป่าช้าอเมริกัน) รถยนต์ปรับอากาศแล่นผ่านโรงเรียนมัธยมรามอนแมกซายซาย (Ramon Mag Saisai High School) สถานเอกอัครราชทูตไทย ซึ่งเป็นอาคารทรงไทยหลังคาสี่แฉกมองเห็นเด่นชัดมาก

มัคคุเทศก์พาพวกเราเข้าชม สุสานอเมริกัน (ป่าช้าอเมริกัน) ซึ่งเป็นสุสานของทหารอเมริกันที่เสียชีวิตในสมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ระหว่างปี ค.ศ.๑๙๔๒-๑๙๔๕ ลักษณะที่ฝังศพเป็นเสาไม้กางเขนทำด้วยหินอ่อนสีขาว สลักชื่อและปีที่เสียชีวิตไว้ด้วย อีกมุมหนึ่งมีรูปโมเสกของพระแม่มาเรียยืนถือดอกไม้เพื่ออุทิศให้ทหารที่เสียชีวิต และมีรูปโมเสกเป็นแผนที่สมัยสงครามโลกครั้งที่สองหลายรูปด้วยกัน

สุสานอเมริกัน (ป่าช้าอเมริกัน)

รูปโมเสคของพระแม่มาเรีย แผนที่สมัยสงครามโลกครั้งที่สอง

จากนั้นพวกเรานั่งรถยนต์ปรับอากาศเดินทางไปชม กำแพงเมืองเก่าอินทามารุส และ ป้อมซานติอาโก้ (Fort Santiago) ผ่านสถานที่ที่น่าสนใจ อาทิ Makati Comercial Center ซึ่งเป็นย่านการค้าสำหรับคนร่ำรวย ผ่านรูปปั้นอาคิโนดูยงขณะกำลังเดินลงบันไดเครื่องบิน โรงแรมหรูระดับห้าดาว ร้านหนังสือราคาถูกทั้งภาษาท้องถิ่นและภาษาต่างประเทศที่ขอลิขสิทธิ์มาจัดพิมพ์เองได้ จึงมีหนังสือขายมากมาย ตำรวจจราจรหญิงใส่เสื้อสีเหลือง ใส่หมวกากอนามัยกำลังปฏิบัติหน้าที่กลางถนน คลินิกหรือสถานพยาบาลเอกชน ที่มีแพทย์มาวินิจฉัยโรคให้คนไข้ แล้วแพทย์เขียนใบสั่งยาให้คนไข้ไปซื้อยาเองตามร้านขายยา เป็นต้น

อ่าวนิลา (Manila Bay) และ สวนสาธารณะ (Rizal Park)

มัตคฺเทศก์ได้พาพวกเราแวะชม อ่าวนิลา (Manila Bay) สามารถมองเห็นเรือโดยสาร เรือบรรทุก อาคารสูงริมฝั่งทะเลงดงามมาก

จากนั้นมัตคฺเทศก์ได้พาเข้าชม สวนสาธารณะ (Rizal Park)

สวนสาธารณะ (Rizal Park) เป็นสวนสาธารณะที่มีอนุสาวรีย์คนสำคัญของฟิลิปปินส์คือ ริซาล (Rizal) ซึ่งเป็นวีรบุรุษชาวฟิลิปปินส์ ที่ช่วยทำให้ประชาชนตื่นตัวเป็นเอกราชจากการปกครองของสเปนด้วยการเขียนหนังสือ และปลุก Mob จนกระทั่งถูกสเปนจับประหารชีวิต หลุมฝังศพของ Rizal ถูกฝังไว้ในสวนสาธารณะแห่งนี้ ในสวนมีนักเรียนประถมศึกษาหญิงแต่งตัวชุดสีขาว ชายแต่งตัวนุ่งกางเกงสีกาก็ เสื้อขาวมาชมสวนกันหลายคน

กำแพงเมืองเก่าอินทามารุส สวนสาธารณะและอนุสาวรีย์คนสำคัญของฟิลิปปินส์

กำแพงเมืองเก่าอินทามารุส

กำแพงเมืองเก่าอินทามารุส

ริมน้ำ Pasig

กำแพงเมืองเก่าอินทามารุส และป้อมซานติอาโก้ (Fort Santiago)

ใกล้ ๆ สวนสาธารณะ พวกเราได้เดินเข้าไปชม กำแพงเมืองเก่าอินทามารุส และป้อมซานติอาโก้ (Fort Santiago) ซึ่งตั้งอยู่ริมน้ำ Pasig เป็นป้อมที่สเปนสร้างขึ้น และมีลูกขังนักโทษชาวฟิลิปปินส์อยู่ริมน้ำ มีเรื่องเล่าว่าถ้าน้ำท่วมท่วมนักโทษถึงตายก็มี ส่วนกำแพงก็มีขนาดใหญ่มาก

และกว้างขวางมาก โดยใช้หินสกัดเป็นแท่งขนาดใหญ่ทำเป็นกำแพง ในบริเวณป้อมมีพิพิธภัณฑ์ เครื่องใช้ต่าง ๆ ของริซาลที่น่าสนใจจัดแสดงไว้ให้ชมด้วย และมีรถม้าบริการนักท่องเที่ยวให้นักท่องเที่ยวได้นั่งรถม้าชมกำแพงและป้อมแห่งนี้ด้วย

ย่านการค้าสินค้าพื้นเมืองเคียวโอะ (Kuiapo)

จากนั้นมัคคุเทศก์ก็พาพวกเราแวะชมและซื้อสินค้าพื้นเมืองที่ ย่านการค้าสินค้าพื้นเมือง เคียวโอะ (Kuiapo) ซึ่งมีสินค้าพื้นเมืองทั้งงานแกะสลัก เปลือกหอยประดิษฐ์ จักสาน ถักทอ และผ้าพื้นเมืองหลากหลาย

เมื่อพวกเราชมสินค้าพื้นเมืองกันพอสมควรแล้ว มัคคุเทศก์ก็พาพวกเราส่วนหนึ่งที่สนใจ ขึ้นรถกลับมาถึงอิน โนเทคราว ๑๗.๒๐ น. บางคนอยู่ต่อก็มีบ้าง มัคคุเทศก์แนะนำให้ขึ้นรถเมล์กลับ ให้สังเกตรถเมล์ที่เขียนข้างรถว่า **FAIR VIEW** จะผ่านและแวะส่งที่อิน โนเทลได้สะดวก

พวกเราพักผ่อนหลับนอนที่หอพักอิน โนเทลอีก ๑ คืน

ศึกษาดูงานอินโนเทค

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๐

เวลา ๘.๔๐ น. พวกเราได้เข้าศึกษาดูงานอินโนเทค โดยมี อาจารย์สุภลักษณ์ ราชอินทร์ นักวิชาการของอินโนเทคเป็นวิทยากรแนะนำให้รู้จักองค์กรซีมีโอ (Seameo) ซึ่งเป็นองค์กรที่ใหญ่ที่สุดในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีสำนักงานเลขานุการ Seames อยู่ที่ประเทศไทย สำนักงาน Recsam อยู่ที่ป็นัง สำนักงาน Relc อยู่ที่สิงคโปร์ และสำนักงานอินโนเทค Inotech อยู่ที่ฟิลิปปินส์ ตามที่พวกเรากำลังเข้าศึกษาดูงานอยู่ในขณะนี้

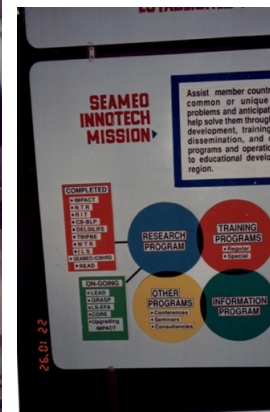
อาคารอินโนเทค

อาคารสูงมองเห็นแต่ไกล

ฟังการบรรยายจากวิทยากร

เครือข่ายของ SEAMEO

นิทรรศการภายในอินโนเทค

อาจารย์สุภลักษณ์ ราชอินทร์ ได้บรรยายให้ฟังว่า อินโนเทคมีหน้าที่ ๓ อย่างคือ

๑. ช่วยวิเคราะห์ปัญหาการศึกษาและฝึกอบรม

๒. ทำการวิจัยและพัฒนา

๓) ถ่ายทอดข่าวสาร เพื่อให้รับทราบความก้าวหน้าของอินโนเทค

อาจารย์สุภลักษณ์ ราชอินทร์ ยังได้ให้ชมวิดีโอเกี่ยวกับโครงการของอินโนเทคด้วย ซึ่งมีโครงการมากมายหลายโครงการล้นเกล้าสนใจ อาทิ ผู้วิจัยชาวฟิลิปปินส์ได้ทำการวิจัยการแก้ปัญหาความยากจนในหมู่บ้านทับช้าง จังหวัดนครราชสีมา เมื่อปี ค.ศ.๑๙๘๐ ด้วยการพัฒนาคนในหมู่บ้าน โดยให้ผสมเทียมปลาน้ำจืดประสบความสำเร็จมาแล้ว เป็นต้น

นักวิชาการชาวอินโดนีเซีย ได้บรรยายเกี่ยวกับโครงการที่ทำในประเทศไทย อาทิ โครงการ RIT ที่จังหวัดลพบุรี และกับชาวเขาในจังหวัดทางภาคเหนือของประเทศไทย

ดร.ดิเรก พรสีมา นักวิชาการของอินโนเทคอีกท่านหนึ่งได้บรรยายถึงการฝึกอบรมที่อินโนเทคดำเนินการ ซึ่งเป็นการดำเนินการฝึกอบรมตามความต้องการของประเทศสมาชิกอาเซียนตะวันออกเฉียงใต้ คือ ฟิลิปปินส์ ไทย มาเลเซีย สิงคโปร์ บรูไน และเวียดนาม มีหลักสูตรในการฝึกอบรมหลักสูตรละ ๓ เดือน มีผู้เข้าอบรมมาแล้วราว ๓๐๐๐ คน

มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ (University of Philippine)

หลังจากฟังคำบรรยายจากนักวิชาการอินโนเทคทั้ง ๓ ท่านแล้ว มัคคุเทศก์ได้พาพวกเราขึ้นรถยนต์ปรับอากาศไปศึกษาดูงานต่อที่ มหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ (University of Philippines) ซึ่งมีบริเวณกว้างขวางมาก มีต้นไม้ร่มรื่น ผ่านโรงพยาบาลนคร วิทยาลัยการดนตรี วิทยาลัยกฎหมาย หอสมุดกลางของมหาวิทยาลัย ได้เข้าชมคณะวิศวกรรมศาสตร์ (College of Engenearing) มีอาจารย์มหาวิทยาลัย ๒ ท่านมาต้อนรับและเชิญเข้าห้องฟังคำบรรยายสรุป แล้วพาเข้าชมห้องสมุดของคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีหนังสือทางวิศวกรรมศาสตร์ วิทยานิพนธ์ของนักศึกษา และมีห้องใต้ดินเป็นห้องหนังสือ Reserve ด้วย จากนั้นได้เข้าชมห้องคอมพิวเตอร์ ห้องประดิษฐ์คอมพิวเตอร์ ซึ่งมีนักศึกษากำลังทำงานอยู่หลายคนด้วยกัน นับว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์เป็นคณะที่ดีเด่นของมหาวิทยาลัยฟิลิปปินส์ ที่พวกเราได้มาเยี่ยมชมในครั้งนี้

ศึกษาดูงานห้องคอมพิวเตอร์

เวลา ๑๒.๐๐ น.อาจารย์ ดร.อุปวิทย์ สุวคันชกุล ได้พาพวกเราไปรับประทานอาหารกลางวันกันที่ร้าน Jollibee ซึ่งมีอาหารใส่กล่อง โฟมให้เลือกซื้อรับประทาน คือข้าวสตูเนื้อวัว และข้าวไก่ทอด นับว่าเป็นอาหารสะดวกซื้อและรวดเร็วดี

Technology University of Philippines

เวลา ๑๔.๑๐ น.รับประทานอาหารกันแล้ว เข้าศึกษาดูงานต่อที่ **Technology University of Philippines** ซึ่งมีคณะวิศวกรรมศาสตร์ และ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ได้เข้าชมคณะวิศวกรรมศาสตร์ ซึ่งมีทั้งวิศวกรรมโยธา วิศวกรรมเครื่องกล และวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ มีห้องโสตทัศนศึกษา ทำหน้าที่ผลิตสื่อการสอน และมีเครื่องมือที่ทันสมัยมาก (อาจารย์ ดร.อุปวิทย์สำเร็จการศึกษาจากคณะวิศวกรรมศาสตร์แห่งนี้) จากนั้นเจ้าหน้าที่ได้ให้ชมวิดีโอของคณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นการแสดงการทำวัสดุก่อสร้างของวิศวกรรมโยธา

ออกจากศึกษาดูงานที่ **Tecnology University of Philippines** แล้ว มัคคุเทศก์พาไปแวะศูนย์การค้า ให้พวกเราจับจ่ายซื้อของ ราว ๑ ชั่วโมง ก็พากลับหอพัก นิสิตบางคนสนใจเดินจับจ่ายซื้อของต่อ แต่ต้องเดินเท้ากลับหอพักเอง เพราะไม่ไกลมากนัก

พวกเราพักผ่อนหลับนอน ณ หอพักอินโนเทคเป็นคืนสุดท้ายแต่หัวค่ำ เพราะมีนัดจะต้องขึ้นรถไปสนามบินเวลา ๕.๐๐ น.เพื่อเดินทางไปที่ฮ่องกงในวันรุ่งขึ้น

บินต่อไปฮ่องกง

วันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๐

ก่อนเวลา ๓.๐๐ น. เด็กน้อยพวกเรานอน ทำธุระส่วนตัว จัดกระเป๋า แต่งตัวเสร็จ แล้วพวกเราไปรอพร้อมกันที่หน้าสำนักงานอินโนเทค

เวลา ๕.๐๐ น. พวกเราขึ้นรถยนต์ไปสนามบินฟิลิปปินส์เพื่อเดินทางไปเที่ยวฮ่องกง

เวลา ๗.๔๕ น. เครื่องบินออกจากสนามบินฟิลิปปินส์

เวลา ๑๐.๐๐ น. เครื่องบินมาถึงท่าอากาศยานไคตัก ฮ่องกง กว่าพวกเราจะผ่านท่าอากาศยานไคตักออกไปได้ต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง เพราะต้องตรวจเชค รอรับกระเป๋า และ รออาจารย์สมทรงกับอาจารย์โกสุภภักจะเดินหลงอยู่ในสนามบิน บริษัททัวร์ชื่อ **Hangtat Travel Agency** รอรับพวกเราอยู่ราว ๒ ชั่วโมงก็ต้องไปรับทัวร์กลุ่มอื่นก่อน

เครื่องบินกำลังร่อนลงสนามบินไคตัก ฮ่องกง

มารู้จัก ท่าอากาศยานไคตัก และ ฮ่องกง กันนะครับ

ท่าอากาศยานไคตัก หรือ สนามบินไคตัก (จีน: 啟德機場, จีนกลาง: qǐ dé jī chǎng นี้ เต๋อจี๋น่าง, กวางตุ้ง: kai2 dak1 gei1 coeng4 ไคตักเกี้ยเจ็ง, อังกฤษ: Kai Tak Airport) (ชื่อเป็นทางการ: ท่าอากาศยานนานาชาติฮ่องกง (ใช้ชื่อนี้ระหว่างปีค.ศ.1954 - 1998) หลังจากนั้นได้ใช้ชื่อว่า ท่าอากาศยานไคตัก เมื่อท่าอากาศยานนานาชาติฮ่องกงแห่งใหม่ได้เปิดให้บริการ เป็นท่าอากาศยาน

หลักของอาณานิคมบริติชฮ่องกงของจักรวรรดิอังกฤษ ตั้งแต่ปีค.ศ.1925-1998 ในวันที่ 6 กรกฎาคม 1998 ทำอากาศยานแห่งนี้ถูกแทนที่ด้วยทำอากาศยานนานาชาติฮ่องกงแห่งใหม่

ทำอากาศยานไคต๊กเคยเป็นฐานการบินหลักของ คาเธ่ย์แปซิฟิก, ดราก้อนแอร์ ,ฮ่องกงเอ็กซ์เพรสแอร์เวย์, ฮ่องกงแอร์ไลน์ และ แอร์ฮ่องกง

ทำอากาศยานไคต๊กตั้งอยู่ทางเหนือของอ่าวเกาลูน ทำอากาศยานแห่งนี้ล้อมรอบไปด้วยภูเขาน้อยใหญ่ซึ่งภูเขาที่มีความสูงที่สุดได้อยู่ห่างจากสนามบินไปทางเหนือ เพียง 10 กิโลเมตร มีความสูงถึง 2000 ฟุต (610 เมตร) ไคต๊กมีทางวิ่งเพียงหนึ่งทางวิ่งเรียกว่า รันเวย์ 13/31 รันเวย์นี้สร้างขึ้นจากการถมทะเลบนอ่าว และได้ขยายความยาวมาเรื่อย ๆ จนถึง 3,390 เมตร

ทำอากาศยานนานาชาติฮ่องกงแห่งใหม่ได้เปิดในเช้าวันที่ 6 กรกฎาคม 1998 ซึ่งหมายถึงกิจกรรมการบินต่าง ๆ ต้องถูกย้ายไปที่ทำอากาศยานแห่งใหม่ทั้งหมด

วันที่ 6 กรกฎาคม 1998 เวลา 01:28 หลังจากเครื่องบินลำสุดท้ายได้ทะยานออกไป ทำอากาศยานไคต๊ก ก็ถูกปิดอย่างสมบูรณ์แบบ หลังจากเปิดให้บริการแก่ประชาชนชาวฮ่องกง และทั่วโลกมาอย่างยาวนานถึง 77 ปี

ส่วน ฮ่องกง (ภาษาอังกฤษ: Hong Kong; ภาษาจีน: 香港) มีชื่ออย่างเป็นทางการว่า เขตบริหารพิเศษฮ่องกงแห่งสาธารณรัฐประชาชนจีน (ภาษาอังกฤษ : Hong Kong Special Administrative Region of the People's Republic of China) เป็นเขตปกครองตนเองริมฝั่งทางใต้ของประเทศจีนอยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและทะเลจีนใต้โอบรอบ ด้วยเนื้อที่ 1,104 ตารางกิโลเมตร และประชากรกว่า 7.5 คน ถือเป็นเขตปกครองที่มีประชากรอยู่อาศัยหนาแน่นที่สุดแห่งหนึ่งในโลก ฮ่องกงยังเป็นหนึ่งในเขตปกครองตนเองที่พัฒนามากที่สุดในโลก, เป็นเมืองที่มีจำนวนตึกระฟ้ามากที่สุดในโลก และมีราคาอสังหาริมทรัพย์ที่แพงที่สุดแห่งหนึ่งของโลก

ประวัติศาสตร์ของฮ่องกงเริ่มต้นจากการเป็นอาณานิคมของสหราชอาณาจักร (ฮ่องกงของบริเตน) หลังจากจีนพ่ายแพ้ในสงครามฝิ่น เกาะฮ่องกง และดินแดนตอนปลายคาบสมุทรเกาลูนตกเป็นอาณานิคมใน ค.ศ. 1842 และ 1860 ตามลำดับ อาณานิคมขยายไปถึงคาบสมุทรเกาลูนหลังสงครามฝิ่นครั้งที่สอง และขยายออกไปอีกเมื่อสหราชอาณาจักรทำสัญญาเช่าดินแดนเป็นเวลา 99 ปีใน ค.ศ. 1898 ฮ่องกงของบริเตนถูกยึดครองโดยจักรวรรดิญี่ปุ่นตั้งแต่ ค.ศ. 1941 ถึง 1945 ในช่วงสงครามโลก

ครั้งที่สองก่อนจะกลับมามีสถานะเดิมอีกครั้งหลังการยอมจำนนของญี่ปุ่น ต่อมา สหราชอาณาจักรทำสัญญาส่งมอบดินแดนทั้งหมดคืนให้แก่ประเทศจีนใน ค.ศ. 1997 และมีสถานะเป็นหนึ่งในสองเขตบริหารพิเศษของจีน (อีกแห่งคือมาเก๊า) แต่จีนได้รับรองให้ฮ่องกงสามารถรักษาระบบการปกครองและเศรษฐกิจที่แยกจากประเทศจีนแผ่นดินใหญ่ได้ โดยอยู่ภายใต้หลักการของ "หนึ่งประเทศ สองระบบ" มานับแต่นั้น

เดิมทีฮ่องกงเป็นเพียงหมู่บ้านเกษตรกรและชาวประมง แต่ความเจริญได้เข้ามาสู่เกาะอย่างรวดเร็วและได้พัฒนาจนกลายเป็นหนึ่งในศูนย์กลางทางการค้าและการเดินเรือที่สำคัญที่สุดแห่งหนึ่งของโลก ฮ่องกงกลายเป็นหนึ่งในสี่เสือแห่งเอเชียที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมในช่วงทศวรรษ 1950 และแม้จะไม่มีสถานะเป็นประเทศ แต่ในปัจจุบันฮ่องกงเป็นผู้ส่งออกรายใหญ่อันดับสิบของโลก และผู้นำเข้ารายใหญ่อันดับเก้าของโลก ฮ่องกงบริหารเศรษฐกิจแบบผสมโดยเน้นระบบทุนนิยมซึ่งมีการเก็บภาษีต่ำและมีระบบการค้าเสรี รายได้หลักมาจากภาคบริการและการส่งออก มีสกุลเงินคือดอลลาร์ฮ่องกง ซึ่งเป็นสกุลเงินที่มีการซื้อขายมากที่สุดเป็นอันดับแปดของโลก ฮ่องกงมีจำนวนมหาเศรษฐีอาศัยอยู่มากที่สุดเป็นอันดับสามของโลก และมากที่สุดเป็นอันดับสองในทวีปเอเชีย แม้ว่าฮ่องกงจะมีรายได้ต่อหัวของประชากรสูง แต่ยังคงประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจในระดับสูงเช่นกัน โดยประชากรมีความเท่าเทียมกันของรายได้ต่ำ และประสบปัญหาค่าครองชีพสูงเป็นลำดับต้น ๆ ของโลก

ฮ่องกงเป็นเขตปกครองตนเองที่พัฒนาแล้วอย่างสูง โดยอยู่ในอันดับสี่จากการจัดอันดับดัชนีการพัฒนามนุษย์ และประชากรที่มีความคาดหมายคงชีพสูง และจากการที่มีประชากรอาศัยอย่างหนาแน่น จึงทำให้ฮ่องกงพัฒนาระบบเครือข่ายการคมนาคมที่มีประสิทธิภาพสูงโดยมีอัตราการให้บริการขนส่งสาธารณะสูงถึง 90% นับว่าฮ่องกงยังอยู่ในอันดับสี่ของโลกในการจัดอันดับด้านความสามารถแข่งขันทางการเงิน ฮ่องกงมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในองค์การการค้าโลก, ความร่วมมือทางเศรษฐกิจเอเชีย-แปซิฟิก, คณะกรรมการโอลิมปิกสากล และหน่วยงานของสหประชาชาติหลายแห่ง

ฮ่องกงอยู่บนชายฝั่งทางตอนใต้ของจีนห่างจากมาเก๊าไปทางตะวันออก 60 กม. (37 ไมล์) ทางด้านตะวันออกของปากแม่น้ำจู ล้อมรอบด้วยทะเลจีนใต้ทุกด้านยกเว้นทางเหนือซึ่งอยู่ติดกับ

เมืองเฉินเจิน ริมฝั่งแม่น้ำ Sham Chun พื้นที่ 1,110.18 ตารางกิโลเมตร (428.64 ตารางไมล์) ประกอบด้วยเกาะฮ่องกง คาบสมุทรเกาลูน เขตดินแดนใหม่ เกาะลันเตา และเกาะอื่น ๆ อีกกว่า 200 เกาะ จากพื้นที่ทั้งหมด 1,073 ตารางกิโลเมตร (414 ตารางไมล์) เป็นที่ดิน และ 35 ตารางไมล์ (14 ตารางไมล์) เป็นน้ำ จุดที่สูงที่สุดของอาณาเขตคือยอดเขาไท่โม่ซานซึ่งอยู่เหนือระดับน้ำทะเล 957 เมตร (3,140 ฟุต) การพัฒนาเมืองกระจุกตัวอยู่ที่คาบสมุทรเกาลูน เกาะฮ่องกง และในเมืองใหม่ ๆ ทั่วดินแดนใหม่ ส่วนใหญ่สร้างขึ้นบนที่ดิน 70 ไร่กิโลเมตร (27 ตารางไมล์) (6% ของที่ดินทั้งหมด หรือประมาณ 25% ของพื้นที่พัฒนาแล้วในอาณาเขต)

ภูมิประเทศที่ยังไม่พัฒนาเป็นเนินเขาถึงภูเขา มีที่ราบน้อยมาก และส่วนใหญ่ประกอบด้วยทุ่งหญ้า ป่าไม้ ไม้พุ่ม หรือพื้นที่เกษตรกรรม ประมาณ 40% ของพื้นที่ที่เหลือเป็นสวนสาธารณะและเขตอนุรักษ์ธรรมชาติ ฮ่องกงมีระบบนิเวศที่หลากหลาย มีพืชมากกว่า 3,000 สายพันธุ์บนเกาะนี้ (300 สายพันธุ์มีถิ่นกำเนิดในฮ่องกง) และแมลง นก รวมถึงสัตว์น้ำหลายพันชนิดเนื่องจากอยู่ติดแหล่งน้ำขนาดใหญ่

อากาศในฤดูร้อนอากาศร้อนชื้น มีอุณหภูมิอยู่ระหว่าง 26-30 องศาเซลเซียส ฤดูหนาวอากาศเย็นสบายและแห้ง น้อยครั้งที่จะมีอุณหภูมิต่ำกว่า 5 องศาเซลเซียส เดือนพฤษภาคมถึงเดือนกันยายน ฝนตกชุกและมีลมแรง ฤดูร้อนมักเกิดลมมรสุม

วัดหวังต้าเซียน

มัคคุเทศก์จากบริษัททัวร์ได้มารับพวกเราขึ้นรถของบริษัททัวร์พาไปชม วัดหวังต้าเซียน เป็นแห่งแรก โดยผ่านอุโมงค์ใต้ดินด้วย

วัดหวังต้าเซียน เป็นวัดที่ได้รับความนิยมสูงสุดของชาวฮ่องกง และชาวจีนแผ่นดินใหญ่ คือ วัดหวังต้าเซียน หรือ หอ่องไท่ซิน จะมีผู้ที่เลื่อมใสศรัทธาขอพรเรื่องสุขภาพ กับ หวังต้าเซียน เสริมดวงชะตา หรือแก้ปั้งที่ วิหารไท่ส่วยเอี้ย (Taisui Yuenchen Hall) ซึ่งเป็นห้องลับ และขอเนื้อคู่ ไหว้พระสละโสดที่ เทพจันทร์ หรือ ด้ายแดง หวังต้าเซียน เป็นต้น

ใกล้ ๆ วัดหวังต้าเซียนมีแพลตฟอร์มรัฐบาลให้ประชาชนชาวฮ่องกงผู้มีรายได้น้อยเช่าอยู่อาศัย ในราคาเดือนละ ๑๐๐๐ เหรียญ (ผู้มีรายได้น้อยมีรายได้โดยเฉลี่ยเดือนละ ๔๐๐๐ เหรียญ) มัคคุเทศก์

เล่าให้ฟังว่า ถ้าเป็นแฟลตของเอกชนให้เช่าเดือนละ ๔๐๐๐ เหรียญ ดั้งนั้นผู้ที่มีรายได้สูงเท่านั้นจึงจะเช่าอยู่อาศัยได้

วัดหวังต้าเซียน

แฟลตให้ผู้มีรายได้น้อยเช่า

เวลา ๑๗.๐๐ น.เศษ หลังจากชมวัดหวังต้าเซียนกันแล้ว มัคคุเทศก์ได้พาพวกเราไปยัง โรงแรม เกาลูน แพนด้า (Kaoloon Panda Hotel) ที่พักเพื่อล้างหน้าล้างตากันก่อน โดยมีเจ้าหน้าที่ของ โรงแรมนำเครื่องใช้ต่าง ๆ ไปแจกถึงห้องพัก

เวลา ๑๘.๐๐ น.มัคคุเทศก์นัดให้พวกเราลงมาจากห้องพัก เพื่อพาไปรับประทานอาหารเย็น โดยเดินเท้าออกจากโรงแรมเดินขึ้นสะพานลอยไปยังสถานีรถไฟใต้ดิน แล้วแจกเหรียญให้พวกเรา คนละ ๖ ดอลลาร์เพื่อให้ไปซื้อตั๋วรถไฟกันเอง โดยให้หยอดเหรียญกันเอง เมื่อขึ้นรถไฟแล้วแนะนำ

พวกเราให้นับสถานีที่ ๑๐ ก็ให้ลงจากรถไฟพร้อมกัน เมื่อลงจากรถไฟแล้ว ก็พาไปรับประทานอาหารจีน ณ ภัตตาคารจีน ใกล้เคียง ๆ สถานีรถไฟใต้ดิน เป็นอาหารจีนรสจัด ๆ เช่นเคย จากนั้น มัคคุเทศก์ก็พาไปจับจ่ายซื้อของที่ตลาดแห่งหนึ่ง คล้าย ๆ ตลาดโบ๊เบ๊ของไทย

นัดพบกัน ณ ที่นัดพบเวลา ๒๒.๐๐ น. เมื่อพร้อมกันแล้ว มัคคุเทศก์ได้เช่าไมโครบัส ๒ คันให้พวกเรานั่งไมโครบัสกลับโรงแรมเกาลูน แพนด้า แทนที่จะให้พวกเรานั่งรถไฟใต้ดินกลับ เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศการเดินทางในอีกรูปแบบหนึ่ง เมื่อถึงโรงแรมที่พักแล้วก็ได้พักผ่อนหลับนอนที่โรงแรมนี้ ๑ คืน

วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๐

เวลา ๙.๒๔ น. มัคคุเทศก์นัดพบกันที่ห้องพักผ่อนของโรงแรม แล้วพาพวกเราออกไปขึ้นรถไปเพื่อไปเที่ยวชมสถานที่ต่าง ๆ ในฮ่องกง ขณะรถแล่นไปตามถนนมองเห็นทะเลแต่ไกล เนื่องจากฮ่องกงเป็นเกาะ มองไปทางไหนก็พบทะเล

ห้องพักผ่อนของโรงแรมเกาลูน แพนด้า

ท้องทะเลฮ่องกง

มัคคุเทศก์บรรยายในรถทัวร์

มัคคุเทศก์ได้พาพวกเราเข้าชม วัดเจ้าแม่กวนอิม เป็นแห่งแรก

วัดเจ้าแม่กวนอิม ที่หลายคนมักเรียกว่า “เจ้าแม่กวนอิม” และมีชื่อเป็นภาษาอังกฤษว่า **Tin Hau Temple Repulse Bay (Kwun Yam Shrine ตั้งอยู่บริเวณริมหาดรีพัลส์ เบย์ (Repulse Bay)** คนฮ่องกงเชื่อกันว่าเจ้าแม่กวนอิมมีความศักดิ์สิทธิ์มาก ไม่ว่าจะขอพรสิ่งใดก็มักจะได้ตามความปรารถนาทั้งสิ้น ซึ่งนอกจากเจ้าแม่กวนอิมแล้วบริเวณวัดนี้ยังมี เจ้าแม่ทับทิม, พระสังกัจจายน์, เทพเจ้าไฉ่ซิงเอี้ย ฯลฯ ให้ได้กราบไหว้กันอีกด้วย

เจ้าแม่กวนอิม

ออกจากวัดเจ้าแม่กวนอิม มัคคุเทศก์ได้พาไปชม สวนสนุกโอเชียนปาร์ค (OCEAN PARK)

สวนสนุกโอเชียนปาร์ค (Ocean Park) เป็นสวนสนุกกลางแจ้งขนาดใหญ่ที่สุดในฮ่องกง รวมเครื่องเล่นเอาไว้มากมาย นอกจากเครื่องเล่นแล้วก็ยังมีการแสดงโชว์ของสัตว์แสนรู้ และสวนสัตว์อยู่ภายในโอเชียนปาร์คด้วย ไฮไลท์ยอดนิยมก็คือการนั่งกระเช้าไฟฟ้า (Cable Car) ขึ้นไปชมวิวที่ยอดเขา ระหว่างนั่งก็จะมองเห็นวิวเครื่องเล่นต่าง ๆ พร้อมกับท้องทะเลและภูเขา

ด้านในมีสัตว์มากมายหลายชนิด สัตว์ที่เป็นที่ชื่นชอบของเด็ก ๆ คือ แพนด้ายักษ์ และ ผึ้งนกเพนกวินขั้วโลกใต้ ในแต่ละตามรอบเวลาต่าง ๆ ก็จะมีการโชว์ให้อาหารสัตว์บางประเภทให้ชมกันด้วย เช่น การให้อาหารแพนด้า และมีสัตว์อื่น ๆ ที่น่าสนใจ เช่น หมีโคโลอาล่า, สุนัขจิ้งจอกอาร์คติก, ปลาฉลาม, แมวน้ำ และอื่น ๆ

อีกหนึ่งกิจกรรมที่โอเชียนปาร์คมีให้ชมคือการแสดงโชว์จากสัตว์ต่าง ๆ เช่น **Amazing Bird Theatre** เป็นการแสดงของเหยี่ยวสายพันธุ์ต่าง ๆ ให้บินตามคำสั่ง และโชว์จากนกพันธุ์อื่น ๆ อีกกว่า 70 ชนิด, **Ocean Theatre** โชว์จากสัตว์ทะเลแสนรู้ อาทิ โลมาและแมวน้ำ และ **Symbio** โชว์ระบำน้ำพุในตอนกลางคืนซึ่งจะเปิดแสงสีเสียงไปพร้อมกันดูระบำน้ำพุซึ่งมีความสูงถึง 9 เมตร

มัคคุเทศก์ได้เลือกให้พวกเราได้เข้าดู Ocean Theatre ซึ่งเป็นการแสดงของปลาโลมาและแมวน้ำ มีคนไทยเข้าชมกันเป็นส่วนใหญ่

จากนั้นมัคคุเทศก์ได้พาไปชม พิพิธภัณฑ์สมุทรศาสตร์ หรือ พิพิธภัณฑ์ทางทะเลฮ่องกง (Hong Kong Maritime Museum)

พิพิธภัณฑ์สมุทรศาสตร์ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีภาพเขียนเล่าเรื่องราวประวัติของฮ่องกงไว้อย่างน่าสนใจ และมีความผูกพันกับการเดินทะเล การค้าขายผ่านทางเรือ ถือว่าเป็นภาพเขียนที่สวยงามของฮ่องกงสมัยโบราณ ตามวิถีชีวิตของคนในสมัยก่อน นอกจากนี้จะได้รับความรู้แล้วยังมีการจัดแสดงรวมถึงวิวทิวทัศน์ที่สวยงามอีกด้วย

และเป็นพิพิธภัณฑ์เปิดใหม่ที่จัดแสดงถึงเรื่องราวการพัฒนาของเรือประเภทต่าง ๆ ของแต่ละมุมโลก ทั้งจีน เอเชีย และตะวันตก สามารถเห็นเรือแปลกแหวกแนวหรือเรือโบราณต่าง ๆ ได้มากมาย มีทั้งที่นำมาใช้ประโยชน์ทั้งการสำรวจ การค้า การขนส่ง และเรือทางการทหาร แต่จะเน้นมากที่ชายฝั่งทะเลจีนใต้ นอกจากนี้ก็จะมีเรื่องราวเกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ของการเดินทางทางน้ำ รวมถึงทิศทางในการพัฒนาท่าเรือของฮ่องกงและของโลกอีกด้วย เปิดให้บริการเมื่อปีค.ศ. 2013 โดยรัฐบาลและสมาคมการเดินทางนานาชาติ ภายในแบ่งออกเป็นส่วนตัวจัดแสดงทั้งหุ่นขี้ผึ้งและแบบถาวร อยู่ที่อาคาร terminal 8 ของท่าเรือ Central

พิพิธภัณฑ์สมุทรศาสตร์ แห่งนี้มีทั้งหมด ๓ ชั้น เมื่อเดินเข้ามาแล้วจะเริ่มเดินจากชั้นล่างก่อน แล้วค่อย ๆ ขึ้นมาเรื่อย ๆ ชั้น ๑ เริ่มต้นเล่าเรื่องราวตั้งแต่ในยุคโบราณของจีน โดยมีเรือหลากหลายแบบให้ชม ทั้งแบบเรือเดินสมุทร เรือทหาร เรือขนส่ง ตัวอย่างวัตถุโบราณที่เกี่ยวกับเรือ เส้นทางเดินเรือต่าง ๆ ไปจนถึงการสู้รบทางน้ำ เช่น กองทัพเรือ และอาวุธต่าง ๆ ชั้น 2 เป็นจัดแสดงเกี่ยวกับเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ใช้ในเรือ เริ่มตั้งแต่การต่อเรือ ชิ้นส่วนต่าง ๆ ของเรือ เช่น ใบพาย ใบพัด เครื่องจักร เครื่องยนต์ ไปจนถึงเรื่องของการสื่อสารต่าง ๆ จนถึงการค้ำน้ำขุดค้นซากเรือชั้น 3 เป็นโซนร้านค้า และคาเฟ่ มีที่นั่งเล่น สำหรับพักผ่อนโดยรวมแล้วถือว่า พิพิธภัณฑ์สมุทรศาสตร์ หรือ พิพิธภัณฑ์เรือเดินสมุทรฮ่องกง (Hong Kong Maritime Museum) จึงเป็นพิพิธภัณฑ์ที่น่าสนใจ จะใช้เวลาเข้าชมราว ๑-๑ ชั่วโมง

มัคคุเทศก์ได้พาพวกเราเข้าชม พิพิธภัณฑ์สมุทรศาสตร์ เพียง ๑ ชั่วโมงเศษเท่านั้น จึงชมได้ไม่ทั่วถึง เพราะมัคคุเทศก์จะพาไปนั่งกระเช้าไฟฟ้า (Cable Car)

เรือทะเล

ชาวประมง

ออกจากพิพิธภัณฑ์สมุทรศาสตร์ มัคคุเทศก์พาพวกเราไปนั่งกระเช้าไฟฟ้า (Cable Car) เพื่อนั่งจากมุมหนึ่งของ Park ไปยังอีกมุมหนึ่งของ Park กระเช้าไฟฟ้าเลาะไปตามริมภูเขาอย่างน่าตื่นตาตื่นใจได้มองเห็นทิวทัศน์สวยงามมาก เมื่อกระเช้าไฟฟ้ามาถึงอีกมุมหนึ่งของ Park แล้ว พวกเราก็เดินออกจากกระเช้าแล้วเดินออกมา โดยมีช่างภาพคอยถ่ายภาพพวกเราที่กำลังเดินออกมา แล้วนำภาพถ่ายมาขายพวกเราในวันเดินทางกลับก็นับว่าสะดวกดี ซึ่งพวกเราไม่สะดวกที่จะช่วยกันถ่ายภาพลักษณะนี้ได้

จากนั้นมัคคุเทศก์ก็ให้เราขึ้นรถพาไปยัง ร้านขายยาจีน ซึ่งมียาจีนโบราณจำหน่ายมากมาย หลากหลาย เช่น สมุนไพรต่าง ๆ และ โสม เป็นต้น ในร้านมีหมอผู้หญิงดูลายมือรักษาโรคบริการด้วย หมอผู้หญิงพูดเป็นภาษาจีน มีล่ามแปลเป็นภาษาไทยให้ฟัง มัคคุเทศก์มักจะพานักท่องเที่ยวคนไทย มาให้หมอผู้หญิงดูลายมือให้ แล้วแจ้งว่าเป็นโรคอะไร ควรจะซื้อยาจีนของร้านไปรับประทานซึ่ง ราคาแพงมาก พวกเราบางคนก็สนใจให้ดูลายมือบ้างไม่กี่คน

ออกจากร้านขายยาจีน มัคคุเทศก์พาไปรับประทานอาหารกลางวัน ณ ภัตตาคารจีน ซึ่งเป็น อาหารจีนรสชาติดี ๆ เช่นเคย

หลังจากรับประทานอาหารกลางวันกันแล้ว มัคคุเทศก์ได้พาไป ศูนย์การค้า ให้พวกเราเดินดู สินค้าราคาแพงกันอีกครั้งหนึ่ง แล้วพาพวกเราเดินเท้าไปขึ้นรถของ โรงแรมที่จะออกเวลา ๑๘.๐๐ น. เพื่อรับไปส่งที่โรงแรม เมื่อพวกเราไปถึงที่จอดรถพบว่ามีคนนั่งเต็มแล้ว มัคคุเทศก์จึงตัดสินใจให้ พวกเราไปขึ้นรถไฟฟ้าใต้ดินกลับโรงแรม ต้องผ่านสถานีต่าง ๆ ถึง ๑๒ สถานีด้วยกัน

เมื่อกลับถึงโรงแรมแล้ว พวกเราได้นำเข้าของที่ซื้อมาไปเก็บไว้ในห้องพัก แล้วออกจาก โรงแรมไปรับประทานอาหารเย็น ณ ภัตตาคารอาหารจีนตรงข้ามโรงแรม รับประทานอาหารเสร็จ

แล้ว มัคคุเทศก์พาไปซื้อของอีกครั้งที่ ศูนย์การค้าเยฮัน ใกล้เคียงๆ โรงแรม แล้วจึงกลับโรงแรม พักผ่อนหลับนอน ณ โรงแรมแห่งนี้เป็นที่สิ้นสุดท้าย

เดินทางกลับ

วันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๓๕

เวลา ๘.๐๐ น. มัคคุเทศก์นัดพบกัน ณ ห้องพักผ่อนของโรงแรม เพื่อตรวจสอบค่าใช้จ่ายในห้องพักของแต่ละคน แล้วพาขึ้นรถไปรับประทานอาหารเช้า ณ ภัตตาคารอาหารจีน

ห้องพักผ่อนของโรงแรม

เมื่อรับประทานอาหารเช้าเสร็จแล้ว มัคคุเทศก์พาพวกเรานั่งรถไปสนามบิน ใจดีทำให้พวกเรานั่งรถกันที่บันไดตรงทางที่จะขึ้นไปตรวจหนังสือเดินทาง เมื่อถึงเวลาตรวจหนังสือเดินทาง อาจารย์บางท่านเสียเวลานานกับการถอดเครื่องประดับร่างกายออก แต่ก็ผ่านไปได้ จากนั้นพวกเราเข้าไปเดินดูสินค้าปลอดภาษีกรุหนึ่ง จึงขึ้นเครื่องบินของการบินไทย

เวลา ๑๓.๐๕ น. เครื่องบินออกจากท่าอากาศยานไคตัก ผ่านย่านฟ้าประเทศเวียดนาม ประเทศลาว เข้าสู่ประเทศไทยที่จังหวัดอุบลราชธานี ถึงสนามบินคอนเมืองเมื่อเวลา ๑๔.๒๕ น. เสียเวลารอคิวตรวจคนเข้าเมืองนานพอสมควร ปิยพนธ์ บุตรชายร้อรับราว ๑ ชั่วโมง ถึงบ้านพักเมืองทองธานีเมื่อเวลา ๑๖.๐๐ น.เศษโดยสวัสดิภาพ

ขอขอบคุณนักอ่านทุกท่านที่อ่านมาถึงบรรทัดสุดท้ายนี้

เกี่ยวกับผู้เขียน

รองศาสตราจารย์ หวน พินรุพันธ์

ประวัติส่วนตัว

เกิดวันที่ 11 สิงหาคม 2479 ที่บ้านเลขที่ 30 หมู่ 4 ต.อินทประมูล อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง
เป็นบุตรนายฝอย นางบุญเรือน พินรุพันธ์ บิดามารดามีอาชีพ ทำนา ทำไร่ ทำสวน และเลี้ยงสัตว์

ประวัติการศึกษา

สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา (ป. 4) จาก ร.ร.วัดเกาะ (โพธิ์ทองเพิ่มพิทยากุมิ) อำเภอโพธิ์ทอง
จังหวัดอ่างทอง

สำเร็จการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 3) จาก ร.ร.มัธยมพ่องพิทยา อ.โพธิ์ทอง จ.อ่างทอง

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูประกาศนียบัตรจังหวัด (ว.) จาก ร.ร.ฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา จังหวัด
พระนครศรีอยุธยา

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูมูล (ป.) จาก ร.ร.ฝึกหัดครูพระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูประถมการช่าง (ป.ป.ช.) จาก ร.ร.เพาะช่าง กรุงเทพมหานคร

สำเร็จการศึกษา ประโยคครูมัธยมการช่าง (ป.ม.ช.) จาก ร.ร.เพาะช่าง กรุงเทพมหานคร

สำเร็จการศึกษา การศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) จาก วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร กรุงเทพมหานคร

สำเร็จการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) จาก คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
กรุงเทพมหานคร

ประวัติการทำงาน

วิทยาลัยครูเทพสตรี ลพบุรี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย
มหาวิทยาลัยปทุมธานี

ตำแหน่งหน้าที่ในการทำงาน

หัวหน้าหมวดวิชาหัตถศึกษา วิทยาลัยครูเทพสตรี จ.ลพบุรี
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและวัฒนธรรม คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
ประธานบรรณเวทีก์ และ นายกสโมสรอาจารย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก
รองศาสตราจารย์ประจำภาควิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร
หัวหน้าภาควิชาการบริหารการศึกษา, ประธานคณะกรรมการประชาสัมพันธ์, เลขานุการคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน กรุงเทพมหานคร
บรรณาธิการ วารสารศรีนครินทรวิโรฒ วิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
กรุงเทพมหานคร
เลขานุการและประชาสัมพันธ์ชมรมผู้สูงอายุ อาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
กรรมการ โครงการสารานุกรมศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยอีส
เทิร์นเอเซีย และมหาวิทยาลัยปทุมธานี

ผลงานที่ปรากฏต่อสาธารณชน

เขียนบทความและสารคดีเกี่ยวกับศิลปะ โบราณคดี ประวัติศาสตร์ การศึกษา และการบริหารการศึกษา
ลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ วารสาร และนิตยสารต่าง ๆ เช่น วิทยาสาร, วัฒนธรรมไทย, สามทหาร, พาที, เอกลักษณ์
ไทย, เสียงอังกู, ชาวกรุง, มิตรครู, สยามรัฐ, มติชน, สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์, มติครู, สยามโพสต์, ต่วย'ตูน,
สารานุกรมศึกษาศาสตร์, ศิลปวัฒนธรรม, จดหมายข่าว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,

จดหมายข่าว ชมรมผู้สูงอายุ โรงพยาบาลปากเกร็ดเวชการ, จดหมายข่าว ชมรมผู้สูงอายุ อาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และวารสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เป็นต้น

เขียนหนังสือที่พิมพ์เป็นเล่ม เช่น ศิลปศึกษาสำหรับครู, หัตถศึกษาแขนงต่าง ๆ, ความซาบซึ้งในศิลปะ, การสอนศิลปศึกษาในชั้นประถม, ศิลปะกับมนุษย์, ลพบุรีที่น่ารู้, อ่างทองของเรา, พิษณุโลกของเรา, เที้ยวชมโบราณวัตถุสถานในเมืองพิษณุโลก, อุดมคติของเรา, พิจิตรของเรา, สุโขทัยเมืองเก่าของเรา, มรดกศิลปกรรมสยาม, การบริหารโรงเรียน, การบริหารโรงเรียนด้านความสัมพันธ์กับชุมชน, เทคนิคแห่งการเป็นผู้นำและธรรมชาติกับการศึกษา, ไปเชียงตุง มุ่งโตเกียว เทียวปารีส พิจิตรขุนนาน, เมืองโบราณของเรา, ศิลปะโบราณคดีของเกาะเกร็ดและนนทบุรี, เรื่องที่น่ารู้ในอเมริกา, เทียวคลองชมวัด, เทียววัดชมวัง : เมืองพิษณุโลก, ประวัติศาสตร์เมืองนนทบุรี, เทียวยุโรป โฉบไปอเมริกา นักบริหารมืออาชีพ ประวัติศาสตร์เมืองนนทบุรี ชีวิตในวัยเด็กของผม ทอดน่องท่องดูของดีที่โพธิ์ทอง เทียวอเมริกาจากตะวันตกกวไปตะวันออก เทียวคลองชมวัด : นนทบุรี เทียวยุโรปแปดประเทศ ,เส้นทางนักบริหารมืออาชีพ เทียวอเมริกา 2 เมือง 2 รัฐ ,เทียวยุโรป โฉบอเมริกา รวมเรื่องสั้น : ชีวิตรักของข้าพเจ้า, เทียวเวียดนาม, เทียวบาห์ลี : สักการะบรมพุทโธ, เทียวอินเดีย : นมัสการพุทธสถาน ผ่านไปยลทัชมาฮาล และ พาถูกไปเที่ยวสิงคโปร์

ที่อยู่ปัจจุบันของผู้เขียน

29/212 เมืองทองธานี ซอย 8 ถนนแจ้งวัฒนะ หมู่ที่ 9 ต.บางพูน

อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120 โทร. 0-2503-2668, 08-6539-9745

Line ID : 0818061401

E-mail Address : huan@swu.ac.th, huanphinthuphan@hotmail.com

Website : https://www.facebook.com/huanphinthuphan?ref=tn_tnmn

<https://www.facebook.com/profile.php?id=100040539275043>

<https://www.facebook.com/huanphinthuphan>